

"İnsan bizim kendisini bir nutfeden yarattığımızı görmez mi ki? Şimdi de apaçık bir düşman kesilmiştir." mealindeki ayet-i kerime için yedi-sekiz surette haşrin muhtelif tarzda ispatı yapılıyor, deniliyor. Yedi-sekiz mertebede haşrin ispatı ne demektir?

İnsanın ana rahminde geçirdiği safhaların her biri bir haşir numunesidir. Yani, bu safhaların her birinin sona ermesiyle yeni bir safha açılır ve bu ikinci safha birincinin haşri gibi olur.

Mü'minûn Suresinde bu değişimler şöyle sıralanmaktadır:

1. "Şurası bir gerçek ki biz, insanı çamurdan alınıp süzölmüş bir hülâsa, bir özden yaratırız.
2. Sonra onu nutfe (sperm) halinde sağlam bir yere yerleştiririz.
3. Sonra nutfeyi alakaya (kan pıhtısı veya yapışkan, döllenmiş hücreye),
4. Alakayı mudğaya (et görünümünde bir çiğnemlik maddeye) çevirir,
5. Mudğayı kemiklere dönüştürüp,
6. Sonra da kemiklere et giydirir,
7. Ardından onu yeni bir yaratılışa mazhar ederiz. Şimdi bak da Allah'ın ne mükemmel Yaratan olduğunu düşün!" (Mü'minun Suresi, 23/12-15)

1. ve 2. değişimleri bir kabul ettiğimizde, değişim sayısı "altı" olur.

Ayetin devamında, yeşil ağaçtan ateş çıkması yedinci (veya sekizinci) bir haşir numunesi olarak nazara veriliyor. Daha sonra ise her şeyin yaratılışının "ol" emriyle yaratıldığı hatırlatılıyor.